

1969 1ste Beh. af Lovforsl. om Eighn. 1970

uden foregaaende Dødskamp. Det blev ogsaa af Justitsministeren i Folketinget bemænglet, at Ordet „pludselig“ var anvendt saaledes uden nærmere Forklaring, og det er Ministeren, der har foranlediget, at disse Ord uden foregaaende Dødskamp ere blevne tilføiede; men det vilde have været rigtigere og mere stemmende med Justitsministerens Tanke, om man saa heelt havde udeladt Ordet „pludselig“ i § 1, thi det er vistnok to forskjellige Ting, der omhandles i § 1 og i § 6. I det jeg endnu blot skal nævne, at det vistnok er tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt, at § 9 heelt uophæver Placaten af 17de Februar 1832 §§ 1 og 3, idet der dog miltvis er Noget af disse Paragrapher, der endnu bør vedblive at bestaae, og med Hensyn til hvilket det maatte synes underligt, om man nu vilde erklære dem uophævede, skal jeg dog ikke gaae videre ind derpaa.

S. Hansen: Jeg maa være enig med den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) i, at det vilde være en betydelig Forbedring ved Loven, dersom den Forandring blev optaget i den, at kun een Eighnsmand gik af ad Gangen. Jeg har selv været Eighnsmand og været een af to, som bleve valgte paa een gang, og jeg husker godt, hvilke Banffeligheder vi havde at overvinde, førend vi nogenlunde lærte at finde os tilrette i de forskjellige Tilfælde, som kunde indtræffe. Der er ikke saa lidt for en Eighnsmand, at lægge Mærke til, naar han vil opfylde sin Pligt med Samvittighedsfuldhed og følge det Ansvar, der paahviler ham, og der fordres ikke saa lidt Ovelse, førend man er istand til at kunne sige, hvorvidt noget af det i Instruksen anførte Tegne virkelig er tilfælde. Det lærer man først, naar man et Aars Tid eller saa har befattet sig dermed. Jeg vil derfor anse det for en betydelig Forbedring ved Lovforslaget, om det kunde blive forandret saaledes, at kun een af Eighnsmandene gik af ad Gangen. — Da jeg har Ordet, er der endnu et Punkt, som jeg vil tilføie mig at berøre. Det er med Hensyn til

Betalingen for Eighnet. Det forekommer mig i det Hele taget mærkeligt, at man uden Videre kan paalægge en privat Mand at udføre et vist Hver for en bestemt Betaling, men, dersom man er berettiget dertil, saa kan man, som det forekommer mig, ligesaa godt som at sige, at der skal erlægges en Betaling af 4 Mk. til Løgen, sige, at der kun skal erlægges 2 Mk. Det forekommer vel maaskee Mange, at 4 Mk. kun er en lille Sum, og 2 Mk. er jo endnu mindre; men for Mange af dem, der skulle erlægge Betalningen, have vist 2 Mk. mange Gange langt Mere at betyde, end de have det for Løgen. Man maa vel lægge Mærke, mine Herrer, at, om ogsaa 2 Mk., naar man ikke tænker videre derover, synes kun at være lidt, saa gives der dog Folk, for hvilke 2 Mk. ere en heelt Capital, og maaskee ere de sidste Skillingen, de eie. Jeg har selv erfaret det, jeg har flere Gange været hos Folk, som ere somne og have sagt: Vi have ikke flere Penge; de have maaskee ikke haft 1 Mk., ja maaskee ikke een Skilling. Naar nu Loven absolut siger, de skulle betale 4 Mk., og de ikke have dem, hvad skal der saa gøres ved dem? Hvorledes skal Løgen bæres sig ad for at faae sin Betaling? Det er ikke saa sjeldent Tilfældet, at en Hustru mister sin Mand, eller en Mand mister sin Hustru, uden at den Bedkommende har været syg iforveien, og i hvilken en Stillning er saa ikke den, der ikke har Andet, end hvad han fortjener til at leve af den Dag, idag eller, som man siger, fra Hånden i Munden? Det forekommer mig, at, naar man i det Hele taget er berettiget til at paalægge Løgen at sive et Lig for 4 Mk., saa maa man ogsaa være berettiget til at paalægge ham at gjøre det for 2 Mk. Naturligvis sigte mine Bemærkninger nærmest til den Klasse af Stadsborgere, der særligt er nævnt i § 8.

P. Petersen: For mit Bedkommende har jeg nogen Tvivl om, hvorvidt Slutningen af § 1 er aldeles hensigtsmæssig, den Bestemmelse nemlig, at Liget skal forblive 6